

Sygn. akt VIII U 1248/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy - Klimek
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2018 r. w Gliwicach

sprawy W. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 29 maja 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek

Sygn. akt VIII U 1248/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 maja 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił W. M. prawa do emerytury górniczej podnosząc, że ubezpieczony udowodnił jedynie 14 lat, 3 miesiące i 22 dni pracy górniczej zamiast wymaganych co najmniej 15 lat takiej pracy oraz 22 lata, 11 miesięcy i 7 dni okresów pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą zamiast wymaganych co najmniej 25 lat takiej pracy, wobec czego nie spełnił przesłanek z art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych uprawniających do tego świadczenia. Organ rentowy wskazał, że okres zatrudnienia w KWK (...) od 4 listopada 1991r. do 31 maja 1993r. może zostać uwzględniony do pracy górniczej po przedłożeniu zakresu czynności oraz miesięcznego wykazu zjazdów.

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik ubezpieczonego wniósł o jej zmianę i przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej.

W uzasadnieniu podniósł, że ubezpieczony posiada wymagany okres pracy górniczej, ponieważ z przedłożonych przez niego dokumentów wynika, że pracował on nieprzerwanie na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 4 listopada 1991r. do 30 czerwca 2008r. w (...) S.A. Oddział (...) Ruch (...), a każde ze stanowisk,

na których był on zatrudniony, polegały na wykonywaniu pracy pod ziemią. Zatem ubezpieczony prace górnicze wykonywał łącznie przez 16 lat, 6 miesięcy i 26 dni. Nadto pełnomocnik ubezpieczonego podkreślił, że ubezpieczony od 1 lipca 2008r. świadczy pracę na rzecz specjalistycznego Urzędu Górniczego w K., nieprzerwanie w pełnym wymiarze czasu pracy. Okres tej pracy wynosi 9 lat. W związku z tym, że stanowiska starszego inspektora oraz nadinspektora zakładów górniczych na zasadzie art. 50c ust. 2 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podlega zaliczeniu jako praca równorzędna z pracą górniczą, ubezpieczony spełnia również przesłankę dotyczącą wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z górniczą przez co najmniej 25 lat.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. (...) Oddział w C. dodał, że nie uwzględniono ubezpieczonemu do okresów pracy górniczej okresów zatrudnienia w KWK (...) od 4 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1992r. na stanowisku stażysta – inspektor techniczny oraz od 1 września 1992r. do 31 maja 1993r. na stanowisku inspektor techniczny – dozorca z uwagi na brak miesięcznego wykazu zjazdów pod ziemię.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. M. urodził się (...)

W dniu 19 maja 2017r. ubezpieczony złożył wniosek o prawo do emerytury górniczej, składając jednocześnie wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zaskarżoną decyzją (...) Oddział w C. odmówił W. M. prawa do emerytury górniczej, z uwagi na brak wymaganego okresu pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej oraz okresu pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą, o której mowa w art. 50c ust. 2 ustawy emerytalno-rentowej.

Do pracy górniczej organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu jedynie 14 lat, 3 miesiące i 22 dni pracy górniczej wobec wymaganych 15 lat takiej pracy.

Do pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 22 lata, 11 miesięcy i 7 dni takiej pracy wobec wymaganych 25 lat.

Do okresu pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią (...) Oddział w C. nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) od 4 listopada 1991r. do 31 maja 1993r. z uwagi na brak miesięcznego wykazu zjazdów pod ziemię.

Sąd ustalił, że w okresie od 4 listopada 1991r. do 30 czerwca 2008r. ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w R.. Początkowo – do 31 maja 1993r. – pracował na stanowisku inspektor techniczny pod ziemią. W tym czasie – od 4 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1992r. – pełnił obowiązki stażysty w oddziale urządzeń teletechnicznych pod ziemią a następnie – od 1 września 1992r. do 31 maja 1993r. – dozorca w oddziale urządzeń teletechnicznych pod ziemią. W okresie od 1 czerwca 1993r. do 31 stycznia 1996r. ubezpieczony pracował jako sztygar zmianowy urządzeń teletechnicznych pod ziemią, a w okresie od 1 lutego 1996r. do 31 sierpnia 1997r. jako nadsztygar łączności i metanometrii pod ziemią. Następnie, w okresie od 1 września 1997r. do 30 czerwca 1998r., zajmował stanowisko głównego specjalisty ds. metanometrii pod ziemią, a w okresie od 1 lipca 1998r. do 31 sierpnia 1998r. ponownie pracował jako nadsztygar łączności i metanometrii pod ziemią. Dalej – od 1 września 1998r. do 31 stycznia 2003r. – był zatrudniony jako nadsztygar elektryczny ds. metanometrii i łączności pod ziemią, a od 1 lutego 2003r. do 30 czerwca 2008r. jako nadsztygar elektryczny ds. łączności i metanometrii pod ziemią.

Ustalono, że od 1 lipca 2008r. ubezpieczony jest zatrudniony w (...)w K., w którym zajmował następujące stanowiska: starszy inspektor zakładów górniczych (...) do (...) Kontrolnych (...) Energomechanicznych w K. – od 1 lipca 2008r. do 31 lipca 2010r., nadinspektor zakładów górniczych w Urzędzie Górniczym do (...) Kontrolnych (...)

Energomechanicznych w K. – od 1 sierpnia 2010r. do 31 grudnia 2011r., nadinspektor zakładów górniczych w Specjalistycznym Urzędzie Górniczym w K. – od 1 stycznia 2012r. do nadal.

Sąd ustalił, że ubezpieczony pełniąc obowiązki stażysty – inspektora technicznego w okresie od 4 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1992r. oraz dozorczy – inspektora technicznego w okresie od 1 września 1992r. do 31 maja 1993r. wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze pod ziemią. Odwołujący w ww. spornym okresie pracował w oddziale łączności i codziennie zjeżdżał pod ziemię – zarówno w trakcie stażu, jak i w późniejszym czasie. Pracował w systemie 3-zmianowym.

Ustalono, że nie była prowadzona ewidencja zjazdów pod ziemię, natomiast przed każdym zjazdem pracownicy pobierali znaczki i ekwipunek, co odnotowywano w szychtownicach. Na podstawie pisma (...) Grupy (...) z dnia 29 grudnia 2017r. ustalono, że nie zachowały się szychtownice za lata 1991 – 1993.

Wraz z ubezpieczonym w okresie spornym pracowali świadkowie J. T. (1) – sztygara oddziałowego i nadsztygara do spraw łączności i metanometrii oraz N. W. – nadsztygara.

W oparciu o pismo organu rentowego z dnia 8 stycznia 2018r. ustalono, że na dzień 31 marca 2017r., nie wliczając okresu spornego, ubezpieczony udowodnił 14 lat, 3 miesiące i 22 dni okresu pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej oraz 22 lata, 11 miesięcy i 7 dni okresu pracy równorzędnej z pracą górniczą, o której mowa w art. 50c ust. 2 ustawy.

Odwołujący nie kwestionował wyliczeń organu rentowego.

Sąd ustalił, że po hipotetycznym doliczeniu okresu spornego, tj. od 4 listopada 1991r. do 31 maja 1993r., do okresu uwzględnionego przez ZUS, ubezpieczony udowodniłby na dzień złożenia wniosku 24 lata, 5 miesięcy i 23 dni pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z KWK (...), pisma (...) Grupy (...) z dnia 16 października 2017r. (k.38), (...) Grupy (...) z dnia 29 grudnia 2017r. (k.54), pisma organu rentowego z dnia 8 stycznia 2018r. (k.56), zeznań świadków J. T. (2) (nagranie z rozprawy z dnia 19 grudnia 2017r. min. 7.57 i n., k.50), N. W. (nagranie z rozprawy z dnia 19 grudnia 2017r. min. 21.37 i n., k.50), przesłuchania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z dnia 30 stycznia 2018r. min. 9.07 i n., k.59).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, bowiem pracowali oni razem z ubezpieczonym i mieli wiedzę na temat charakteru jego pracy i miejsca jej świadczenia.

Nadto Sąd oparł się na wyliczeniach organu rentowego zawartych w piśmie z dnia 8 stycznia 2018r. uznając, że nie były one kwestionowane i mogły stanowić podstawę ustaleń faktycznych Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017, poz. 1383 ze zm.).

Zgodnie z art. 50a ww. ustawy górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl ust. 2 tego przepisu wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Za pracę górniczą uważa się, zgodnie z art. 50c ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zatrudnienie:

1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;

2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;

3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;

4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin;

5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Jak natomiast stanowi ust. 2 ww. przepisu za pracę równorzędną z pracą górniczą uważa się:

1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania

w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;

2) zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

Natomiast w myśl art. 50b ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

W przedmiotowej sprawie sporny był okres wykonywania przez ubezpieczonego pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 oraz pracy równorzędnej z pracą górniczą, o której mowa w art. 50c ust. 2 ustawy emerytalnej.

W zaskarżonej decyzji z dnia 29 maja 2017r. (...) Oddział w C. uwzględnił bowiem odwołującemu jedynie 14 lat, 3 miesiące i 22 dni pracy górniczej wobec wymaganych 15 lat takiej pracy oraz 22 lata, 11 miesięcy i 7 dni pracy równorzędnej z pracą górniczą wobec wymaganych 25 lat takiej pracy. Do okresu pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią (...) Oddział w C. nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) od 4 listopada 1991r. do 31 maja 1993r. z uwagi na brak miesięcznego wykazu zjazdów pod ziemię.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 29 maja 2017r. odmawiająca ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej jest zasadna.

Sąd wskazuje, że zebrany w toku przedmiotowego postępowania materiał dowodowy wprawdzie jednoznacznie świadczy o tym, iż w spornym okresie, tj. od 4 listopada 1991r. do 31 maja 1993r., odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę pod ziemią, która jest uznawana za pracę górniczą, jednak w dalszym ciągu nie spełnia wszystkich przesłanek do przyznania mu wnioskowanej emerytury górniczej, gdyż łączny okres pracy równorzędnej z pracą górniczą nie przekracza wymaganych 25 lat.

Jak wykazały zeznania świadków i odwołującego oraz pisma (...) Grupy (...) ubezpieczony pełniąc obowiązki stażysty – inspektora technicznego w okresie od 4 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1992r. oraz dozorca – inspektora technicznego w okresie od 1 września 1992r. do 31 maja 1993r. wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze pod ziemią. Odwołujący w ww. spornym okresie pracował w oddziale łączności i codziennie zjeżdżał pod ziemię – zarówno w trakcie stażu, jak i w późniejszym czasie.

Biorąc pod uwagę wyliczenia organu rentowego z dnia 8 stycznia 2018r., których odwołujący nie kwestionował, na dzień 31 marca 2017r., nie wliczając okresu spornego, ubezpieczony udowodnił 14 lat, 3 miesiące i 22 dni okresu pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej oraz 22 lata, 11 miesięcy i 7 dni okresu pracy równorzędnej z pracą górniczą, o której mowa w art. 50c ust. 2 ustawy.

Doliczając okres sporny ubezpieczony legitymowałby się okresem pracy górniczej wynoszącym 15 lat, 10 miesięcy i 7 dni oraz okresem pracy równorzędnej z pracą górniczą wynoszącym 24 lata, 5 miesięcy i 23 dni.

W związku z powyższym, uwzględniając sporny okres, ubezpieczony spełniałby przesłankę wykonywania pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, przez co najmniej 15 lat, jednakże nie spełniałby przesłanki wykonywania pracy równorzędnej z pracą górniczą, o której mowa w art. 50c ust. 2, przez co najmniej 25 lat.

Tym samym, nawet gdyby zaliczyć odwołującemu sporny okres do stażu pracy górniczej i równorzędnej z górniczą, to w dalszym ciągu nie spełnia on wszystkich przesłanek uprawniających go do wnioskowanej emerytury górniczej.

Wobec powyższego Sąd uznał, że zaskarżona decyzja z dnia (...)odmawiająca ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej jest zasadna.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(-) SSO Jolanta Łanowy - Klimek